

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
 Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor 47.
 Corespondențele sînt a se adresa la
 Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fiecare publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.
 Bani de prenumeratiune se trimiți mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Poste Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată căli.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iuliu 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel expeditura va fi silită a sista espedarea foaiei*).

Editora „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune, se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 6 Iuliu.

Cestiunea orientală începe a se apropia de desnodamentul final, și cu aceasta deodată încep a se ridica din nou norii negri, cari greu amenință pacea Europei. Este caracteristic, în ce strînsă legătură stă cestiunea Bulgariei cu încordarea între cele două mari puteri din centrul Europei, așa, că deodată cu alegerea principelui în Bulgaria, nouă neînțelegeri se ivesc între Germania și Franța, neînțelegeri, cari amenință serios pacea Europei, și cari tocmai pentru gravitatea lor, atrag atențiunea cercurilor decizătoare.

După ce principelui de Bismarck în noul senat imperial i-a succes a-și câștiga o imensă majoritate pentru primirea septenatului, dela care mareșalul Moltke a condiționat pacea Europei, toată lumea credea, că pacea acum nu va mai fi conturbată. Orientul era linistit, și lumea se părea, că va lăsa pe bulgari sorții lor până la timpuri mai potrivite.

Se părea, că se pregătesce o pace idilică pentru Europa, mai cu seamă după noua crîmă ministerială din Franța, depărtat fiind dela departamentul de războiu generalul Boulanger, care reprezenta în cabinetul elemental radical, și era privit drept reprezentante al ravanchei, de care numai încetează a visa francezii.

Și precînd orizontul se părea mai linistit, cerul mai senin, deodată norii gri se ridică de cătră Serbia. Vine la guvern Ristići, cel mai aprig vrășmaș al politicii austro-filice între toți bărbații de stat din Sîrbia. Deodată cu venirea lui Ristići la guvern, presa europeană începe a vorbi despre unele raporturi delicate în familia regală din Sîrbia. Se vorbește, că regele e torturat de temerea, că va fi otrăvit; regina devine bolnavă, și are lipsă de băi rusești. Ea e pretutindenea bine primită pe teritoriul rusesc, unde a mers dimpreună cu chironomul, i se fac onoruri în mod demonstrativ și ea e privită ca persoana, de care e legată noua politică sîrbească.

Întreacea în Bulgaria se convoacă Sobrania cea mare pentru alegerea principelui. Aceasta se întîmplă cu o înțeață nespusă, și noul ales principe cu asemenea înțeață răspunde, că primește alegerea, și e gata a-și jertfi viața pentru binele Bulgariei.

Precînd se petrec acestea în orient, Germania introduce mijloace drastice pentru pedepsirea supușilor sei din provinciile ocupate în 1870, cari încă nu și-au uitat de patria mamă.

Și precînd tribunalul imperial din Lipsca aduce sentințele de condamnare în procesul de tradare patriei, poporul din Paris în număr aproape de 100,000 aduc ovațiuni fostului ministru de războiu Boulanger, se aruncă pe șine spre a împedea trenul, care era să ducă pre general la locul, unde l'a comandat șeful lui, actualul ministru de războiu.

Toate acestea s'au întîmplat în un timp foarte scurt, cu o înțeață foarte mare, și astăzi lumea nu mai privește situațiunea de pacinică, cerul numai este atât de senin. Din contră: s'a încins o discuție viuă în diaristica din Europa. Alegerea principelui de Coburg pentru tronul bulgar, întărirea sau neîntărirea lui din partea Europei e viu discutată. Asemenea e discutat raportul dintre noi și vecinul regal al Sîrbiei, dela venirea lui Ristići la guvern. Mai grave de cât toate acestea sunt scirile despre răceala referințelor între Germania și Franța din incidentul demonstrațiunilor în favorul generalului Boulanger. Diarele din Berlin scriu în ton foarte aspru, ton, care dovedește o mare nervositate din partea cancelarului Bismarck.

Lumea așteaptă cu mare nerăbdare desnodamentul acestor nouă complicațiuni, cari ușor pot aduce un crîncen războiu, în care întreagă Europa s'ar încurcă. Cu mare neastîmpăr așteptăm mai cu seamă noi cesti din monarhia Habsburgică, cari de când cu ocuparea Bosniei și a Herțegovinei au atras și mai mult asupra noastră odiul colosului imperiu rusesc.

Revista politică.

Dintre puterile cele mari patru s'au grăbit, a răspunde până acuma la nota circulară a Porții cu privire la alegerea principelui din Bulgaria. Anglia și Franța numai au rămas înapoi celorlalte puteri. Cât privește pe Englitera, afacerile ei interne sînt atât de incurcate, ear cestiunea egipteană atîta o preocupă, încât e ușor de esplicat, pentru ce anume regimul englez n'a avut încă timp, ca să răspundă. Răspunsul puterilor e încă acoperit de haina tainică.

Deputațiunea bulgară, care a predat actul de alegere principelui de Coburg a primit dela principe în castelul Ebenthal următorul răspuns: Primesc cu mulțămînt actul alegerei și în credincoș hotărîrile și promisiunile, ce încă în ziua primă le-am împărțat națiunei bulgare. Dacă numai impulsunile inimii m'ar stăpîni, aș grăbi în mijlocul D-Voastră, dar alesul principe trebne să respecte tractatele, căci aceasta respectare asigură țaria guvernului, mărirea și binăstărea națiunei bulgare. Așa sperez, că ne va succeda a justifica încrederea Porții, a redobîndi cu timpul simpatia Rusiei, căreia Bulgaria îi datorește multă recunoștință. Contați pe mine și pe devotamentul meu, despre care sperez a ve dovedi atunci, când voi scoti, că a sosit momentul. — Aceste cuvinte au fost viu primite în Bulgaria și toastele principelui cu prilejul banchetului au produs în Bulgaria mare mulțumire. — Membrii deputațiunei bulgare se află în Viena, și după cum se vorbește, vor sta mai mult timp pe aici, vîind să facă unii pași la reprezentanții diplomației. Deputațiunea poate va face o roată earăși pela singuratele curți ca să aproube alegerea; principele e de tot aplicat a ceda Rusiei pentru ca și ea să se consimtă. De altcum o epistolă din Petersburg, adresată jurnalului „Nord“ constată, că Rusia, de când a rechemat pe generalul Caubars, n'a mai încercat să-și manifesteze influința în Bulgaria. Rusia însă nu se va învoi la nici o combinațiune politică, ce face din statul bulgar un stat vasal acelor puteri, cari sub auspiciile alesului principe vor să-și exercizie influința lor. — Neștiindur se acum, când anume va sosi principele, marea sobranie s'a disolvat pe timp nehotărit.

La finea anului școlastic.

Mai înainte au trebuit să se seargă în neagra vecinicie dîile întunerecului și cu ele, valul, ce cuprindea suferințele neamului nostru. Soartea nu i-a îngăduit ca și el să scuture d'odată cu alte popoară

FOIȚA.

Dr. Silvestru Morariu Andrievițiu.

(Încehere.)

3. **Increderea publică în persoana Eminenței Sale și jertfele, ce le-a adus pentru binele comun.** — I. P. S. Sa părintele Morariu s'a bucurat totdeauna de stima comună și de încrederea deplină a clerului și a diaceșanilor. Drept dovadă despre aceasta amintim, că în mai multe rînduri a fost ales de primul corp alegătoriu al nobilimei ca deputat în dieta provincială și în senatul imperial, și numai Eminenței Sale îi revine meritul de a fi fost audită limba română în desbaterea senatului imperial și în ale dieiei bucovinene, care l-a ales pentru mai mulți ani și de membru în comitetul țării. — Autonomia bisericei ortodoxe a Bucovinei datorește asemenea în mare parte — I. P. S. Sale părintelui Morariu dezvoltarea sa. La anul 1871 I. P. S. Sa a elaborat un proiect de lege pentru congregul bisericesc, care a și fost sancționat de Majestatea Sa monarhul nostru la 9 August al aceluiași an, și prin care I. P. S. Sa și-a câștigat titlul de arhimandrit și cancelariu sinodal. — În timpul din urmă al păstoririi Cehorului, părintele Morariu a fost și conducătoriu al protopresbiteria-

tului Cernăuțului, împlinindu și misiunea și în acest post cu un zel deosebit pentru biserică și școală.

Profesorii facultății teologice ai universității imperiale din Cernăuț îi conferiră titlul de „*Doctor sacrae theologiae honoris causa*”, care fu aprobat de Majestatea Sa.

La anul 1870, pe când avutul fond religiosar bucovinean era în pericul de a fi înghițit, I. P. S. Sa a fost capul meetingului adunat în grădina publică din Cernăuț în număr de vre o 3000 țărani, 50 proprietari mari (boeri vechi), preste 200 preoți vre o câteva sute de rezeși și mulțime de industriași și comercianți.

Încât privește simțul de caritate al Eminenței Sale pentru alinarea suferințelor publice și pentru mîngăierea tuturor celor din nevoi, mărturisesc miile de exemple, ce le-a arătat în tot decursul vieții Sale și cu deosebire în timpul, de când l'a învrednicit Dumnezeu a fi arhipăstoriu al Bucovinei. — *Nulla dies sine linea*, aceasta e divisa prea nobilă inimă arhipăstoricești, și dacă ni ar fi cu putință a enumera toate faptele de caritate ale Eminenței Sale am vedea o întreagă viață omenească jertfită pe altarul iubirii. Eminenței Sale îi datorește veduvile preotese bucovinene și copii lor orfani mărirea pensiunilor din fondul religiosar; Eminenței Sale, îi datorește cantorii bisericesci din Bucovina

îmbunătățirea salariilor; Eminenței Sale îi datorește mulțime de tineri studenți fără mijloace cariera lor de astăzi, fiind susținuți cu ștful și cu banul în calea studiilor. În localitățile reședinții arhiepiscopale Eminența Sa susține și astăzi cu vict și toate cele de lipsă pe mulți studenți sermani, și pentru ori ce scop, de bine public I. P. S. Sa premerge cu exemplul, împărțind ajutoare în toate părțile.

4. **Vieța familiară.** Din căsătoria sa fericită, părintele Morariu îi rămăsese numai trei copii: doi fii, dintre cari cel mai mare murii ca student de clasa a șasa gimnasială și o fiică, fca Iuliana, — soța unuia dintre cei mai distinși preoți — Artemiu Berariu — paroh și protopresbiter în Cehorn, membru al comisiunei esaminătoare la facultatea teologică-ortodoxă din Cernăuț, prim redactor al „Candelai” și cancelariu sinodal al metropoliei Bucovinei și Dalmației. — murii încă în anul 1883 spre adunca intristare a familiei și a cerului celui mare de cunoscuți, lăsând în urmă-i cinci copii, un soț neconsolat și un gol în cercul damelor naționale, până astăzi neîncoluit. Eară fiul Eminenței Sale, Vasilie Morariu, absolvent al facultății de drept din Viena, este un adiunct c. r. și judecătoriu de instrucțiune în Cernăuț și se distinge prin un spirit de magistrat întregu și prin o inimă prea nobilă. El e și membru al dieiei bucovinene, membru

temeliile timpurilor vitrige și se desfacă chingile silniciei, cari îi țineau încătușată chiar și libertatea individuală și nu-i permiteau fără să oarbece prin întunecul nesciinții. Timpuri de tristă a lucere aminte sunt ele și tristețea ne cuprinde cu atât mai amar, cu cât ne tragem seama cu noi și ne gândim: unde ar fi putut ajunge neamul nostru, dacă nemi-loasa soarte ar fi dispărut și cu ea amara cupă a suferințelor, și dacă în locul lor răsădul libertății individuale, sădit de geniul cel bun, mereu s'ar fi perfecționat și neamul nostru s'ar mai fi bucurat și de zile bune.

Căci în zile bune mult, tare mult a făcut neamul nostru. El a mers sigur pe calea progresului și cu un avânt mai mare chiar ca alte popoare, cari aștează să se bucură de o cultură superioară, și dela cari rașele lumii străbat și aprind inimile altor popoare.

Anul epocal, anul libertăților, putem dice, că l'am vădut cu ochii și abia o jumătate de veac de om d'atunci și dacă îți inchipesci starea din trecut a poporului și o asemenea cu cea de acum, n'ai cuvinte, să-ți exprimi bucuria de rezultatele dobândite pe terenul cultural și nimic legitimizezi însuși cuvintele: Doamne nație mai aleasă nu-i pe fața pământului.

O jumătate de veac de om e puțin timp în viața unui popor, pentru ca el să se emancipeze și cu pași giganteschi să progreseze în toate direcțiunile mai ales, când și în decursul acestui puțin timp zilele nu i-au fost tocmai cu tignă. Și acum puzcedând dela efecte: un popor, care în zile netig-nite, posomorite și în timp de tot scurt dovedește progrese mari pe câmpul cultural, e evident, că intrunese cele mai excelente calități intelectuale, cari puse odată în ogașia dezvoltării, sigur și repede dă înainte.

Nici n'am fi întors toile din cartea trecutului nostru, și nici nu le-am asemăna cu ale timpului de față, dacă alții n'ar căuta să-le falsifice și mai ales, dacă la sfârșitul anului scolastic n'am fi constatată progrese în toate instituțiunile noastre românesce, pe terenul cultural.

Aproape în opt sute de scoale românesce din arhidieceză cu caracter confesional greco-oriental s'au adăpat din izvorul științelor mlădide tinere de român, cari odată vor fi vrednici fii ai neamului nostru, ai bisericești și cetățeni adeverați ai patriei. — Și izvorul binefăcătorului al științelor curge tot mai limpede și mai puternic, de oare-ce rezultatele au dovedit, că cei mai mulți dintre învățătorii nostri sunt oameni pătrunși de chemarea lor, perseveranți la munca cea grea, și iubesc oficiul și în butul tuturor neajunsurilor și grijilor, ce-i încunjură și dau silință a crește pe copii lor încredințați, dapa cum cere spiritul timpului. Și cu plăcere vedem, că poporul nostru acum — mai mult din propria sa inițiativă — pe lângă toată miseria moștenită și strajnicile pedeci, ce i stau în cale, și trimite pruncii la școală, ear pruncii cu drag o cercetează, tot semne acestea bune, semne, ce dovedesc temeinica noastră dezvoltare și rivna și dorul, de care e cuprins românul, ca să învețe carte.

Vorbim pe basa rezultatelor obținute și la aceasta suntem îndreptățiți cu atât mai mult, cu cât vedem, că învățătorii nostri alegă din locurile cele mai îndepărtate, vin câte 4—5 zile pe jos, pentru de a-se supune esamenului de calificare prescrip-

și a-și primi dreptul de învățător calificat, și mul-tora numai greutatea vieții nu le permite ca să alerge pentru de a-și câștiga aceasta formalitate.

Învățătorii nostri sunt oameni dela firea lor făcuți anume parcă, pentru ca să instrueze și să se ocupe cu educațiunea; căci învățători, cari chiar numai prin pracsă și pe cale privată și-au câștigat cunoștințele pedagogice, adesea te pun în nimire cu rezultatele, ce le produc.

Când ne gândim însă unde am putea fi, ni se umple inima de amărăciune mai ales, când trebuie să constatăm faptul, că noi cei-ce am sedit cultura la frații de dincolo de Carpați, astăzi trebuie să o impru-mutăm dela dănești.

Dacă soartea a voit, să formăm o masă puternică și compactă între alte popoare, nu-i vina noastră. Și dacă țenta noastră a fost și este îndreptată ca să dăm sprijin puternic statului, să contribuim la întărirea lui și să-i susținem caracterul lui și pentru aceasta să ne fie respalată o tractare masteră earăși nu-i vina noastră.

Puternicilor zilei nu le place, că noi spre sco-aceasta căutam a-ne perfecționa în toate direcțiunile urmând principiului, că bunăstarea statului depinde dela prosperarea cetățenilor sei. Eată un motiv puternic, pentru ce ne îngrijim așa de mult de scoale, ca adică să dăm statului cetățeni cu spirit luminat, cetățeni, cari și la bine și la rău să fie destoinici a lupta pe toate terenurile pentru vađa și bunăstarea lui.

Spiritual național însă este aji prea puternic dezvoltat la maghiari și astfel ei conduși de un curent bolnavicios, în zelul lor nu se mai gândesc, cum să-și pue temeiul sigur unui viitoriu, ci trăesc în visuri deșarte, și asuprind pe celelalte naționalități conclocuitoare, conduși de curentul sov-nistic și și dau toată silința a le opri în dezvoltarea lor națională și a zădărnici progresul, ce-l prestează.

E lucru caracteristic totodată, că tocmai fiind că poporul nostru e blând, îngăduitoriu, și astfel posede excelente calități pentru dezvoltare, tocmai pentru că prosperează repede și pune temeiul pe școală, unde învață adevărul, dreptatea, iubirea de muncă și onestitate, unde și formează caracterul, tocmai aceasta îi abate pe maghiari dela ogașia înțeleptei politici.

Nu e școală română, care și ea să fie ajutată cu „un cruceriu“ din visteria statului, unde incurg milioane din sudoarea cetățenilor români, ba, prin felurite pretește ni se prefac școlile confesionale în scoale comunale și de stat, ce se înțelege se sus-țin tot din punga noastră.

Brații bănațeni până aji se luptă pentru ca să și ridice un focular de cultură cu banii lor proprii, dar ministrul a adus sentința de moarte „nu conced“ cu toate că articolul de lege XXXVIII din 1868 dispune, că atât confesiunilor cât și privațiilor le stă în voie liberă să-și ridice școale, dacă au mijloace necesare pentru susținerea lor și acest articol de lege astăzi încă e în vigoare.

Noi punem însă mare preț pe înaintarea noastră în cultură și nici cele mai drastice mijloace nu vor fi în stare a stinge din noi aceasta tendință, și ne exprimăm dorința și de astădată, ca în aceasta ni-suință, dacă așa e resonul, ca să luăm în spriginți, cel puțin să nu fim împedecați.

Acestate sunt pe scurt faptele, meritele și văr-tuțile, ce compun coroana nevastăjată a Eminenței Sale Preasfințitului și Preluminatului arhiepiscop și metropolit al Bucovinei și Dalmației Dr. Silvestru Morariu Andrievicu.

la multe societăți filantropice, e sufletul societății „Armonia“, unica societate românească în Cernăuț, care adună toate păturile române sociale sub aripile sale și pentru care el poartă o neadormită îngrijire în toate privințele.

Legenda dela sfințirea bisericei Curtea de Argeș, închinată Maiestăților Lor, regelui Carol I. și reginei Elisabeta, de V. Alecsandri, 12 Octombrie 1886.

I.
Din Moldova cea nurlie,
Din voioasa Oltenie,
Din întreaga Românie,
De prin munți de pe câmpii,
Din colnice podgorii,
De pe văi cu ape vii,
Din orașe de prin sate,
Dela schituri depărtate,
Și mânăstiri ne'nchinete,
Au plecat în cete, cete
Nalți flăcăi cu negre plete;
Roiu balau de mândre fete,
Și femei cu prunci la ște,
În cretință, în bondiță,
În cămeșe cu altăță.

Toate sprintene ochioase,
Strinse 'n fote fluturoase,
Și de mijloc mlădioase;
Unele din plaiu călare,
Alte din văi pe care,
Purtând flori, purtând ștergare.
Vin prin șesuri, prin păduri
Sfinți episcopi în trăsuri,
Ear pe jos, pe bătățuri,
Preoți, maice în șireag,
Slabi călugări cu toaig,
Dile 'ntregi pășind cu drag.

Și din fundul celor munți
Trec prin apă fără punți
Albi mocani pe cai mărunți.

Vin pe drumuri juni ostași
Dorobanți și călărăși,
Ageri, neaoși vulturași.

Toți în șiruri lungi, grămadă,
Și în haine de paradă,
Ochilor întindend nadă.

Gloata 'ntreag se adună,
Câmpu 'n lung și-n lat răsună
Sgomotos de voie bună.

Căci ea merge-atras-n-zare
De-o lumină, ce apare
Pe sub ceriuri mare, mare
Cum mergeau neobosit
Cei trei crai din răsărit
Spre lăcașul slăvit,
Ca să 'nchine fruntea lor
Unui fraged prunșor
Lumelor măntuitor!

II.
Dar ce este acea lumină?
O biserică creștină?
Ridicată din ruină!

Domnul Neogoe a clădit-o,
Timpul crunt a risipit-o,
Carol rege a re'noit-o.

Și acea lume 'n pornire
Pașa vesel s'o admire
În cerească -i strălucire

Eat-o lângă ea sosită,
Împregiuru-i grămadită,
De podoaba sa umită:

Căci în câmp de nou lucrată
Pare o sculă nestimată
Pe pământ din ceriu picată

Politica rusească în țările române.

(Urmare.)

Astfel Turcia refușă și rășboiul este declarat în tre Rusia unită cu Austria contra Turciei. Austria este bătută și silită prin pacea dela Belgrad a da înapoi Turciei, tot ce câștigase dela 1718 intră altele și Oltenia, pe care o stăpânise 21 ani dela 1717—1739, ear Rusia este victorioasă. Ocupând Moldova, generalul Münich, poate prin nedibacea lui politica, dă pe față toate scopurile rusești privitoare la noi români. Domnul țerei Gr. Ghica la venirea rușilor fuge și generalul Münich vine în Iași împreună cu frații Cantemir, cari se rusificaseră și sunt primiți cu multă cinste de *mitropolit, caimacam, boieri, călugări, negustori și preoți*: „și i a închinat cheile țerei și steagurile slujitorilor și s'au împreunat cu mare bucurie, mergend prin Iași, petrecându-i boierii.“ Petrec și benchetuesc cu toții o săptămână întreagă; ear trimișii ruși cutreeră țeara, pradă și jefuiesc necruțând nimic pentru strângerea proviantului și în urmă generalul face și actul de supunere benevolă a țerei, prin care cerea adecă, ca țeara să consimtă, ca să i se pue streangul de gât Cuprinsul actului este:

Să fie moldovenii credincioși cu toată inima împărăției rusești, să nu se unească cu vrășmași rușilor, să strângă armata, să îngrijească de tot, ce este de lipsă; să dea generalului 90 pungi=45.000 lei =675.000 fr. acestia ca plocon; 100 pungi=12.000 galbini pe an pentru masa generalului, 720.000 fr. =1000 galbini pe lună sau 60.000 lei.

Pentru ca acestea să fie permise, generalul cerea învoirea boierilor, metropolitului etc. cu alte cuvinte învoirea țerei și pentru ca lucrurile să fie acceptate de toți. rusul întrebuințează mijloace foarte convingătoare! Amenința pe toți, că dacă nu vor primi de bună voie, va da foc Iașului. Cu alte cuvinte: ori subscrii, ori de nu foc și părjol. *Boerii mănăsceră și banchetușeră cu rușii; acum însă vedem, că vinal cel dulce unguresc (Tokay) s'a făcut vin amar și risul plâns și voia cea bună groază și frică.* (I. Neulcea 450.)

Chiar dela a doua întâlnire vedem, că rușii și dau pe față arama și cei mai mulți dintre boeri încep chiar de atunci a mări partida anti-rusă, manifestată chiar din 1711 și a cărei ecou se face cronicarul I. Neulcea.

Rusia, cu toate că e învingătoare pretutindenea, vëndend pe Austria bătută și temându-se să nu se unească mai în urmă cu Turcia face și ea pace, prin care anulează multe din clausele tractatului dela Prut, se întinde pe țărmul mării Caspice și Negre și și deschide diumul spre a se amesteca în politica interioră a nefeicitei Polonii, care în curend avea să cadă jertfă.

Deși prin acest rebel s'ar părea, că Rusia n'a câștigat mai nimic, nu trebuie însă să perdem din vedere, că diplomația rusească nu se grabesce, scie să peară timp, numai scopul să-și ajungă.

Neprevedându-se nici o clausă relativ la Polonia, Ecatarina II-a cea mare (1762—1796) se amestecă în afacerile interne ale acestei țeri, căutând a-și întinde puterea spre Occident, dar scopul, ce-l urmăresce și mijloacele, ce întrebuințează au făcut pe patrioții poloni să recurgă la tot felul de mijloace și prin stăruințele ambasadorului francez dela Constantinopol se se deschidă ochii cei imbrodiți ai

Facă deci prea bunul Dumnezeu ca I. P. S. Sa să petreacă în mijlocul nostru încă mulți, mulți și fericiți ani, ca să-și poată împlini toate aspirațiunile cele nobile, ce le nutrește față cu biserica ortodocșă-orientală și patria noastră mult iubită.

Dr. Silvestru Morariu

turcilor și să declare tot hoțul de păgubaș ture al treilea rebel, ear rusului să i-se dea dreptul de a păra.

(Va urma.)

Scoalele române și grece.

Bitolia, 17 Iunie, 1887.

Cause familiare neprevăzute m'a obligat să stau aici încă câteva zile. Din fericire la 14 ale curenteii aveau loc esamenale scoalelor române din acest oraș. Bucuria și dorința mea era netraductibilă, ca să fiu martor la asemenea esamene, să aud limba cea dulce și armonioasă, tesaurul nostru nesecabil, cetindu-se în cărți; pentru că orașul nostru precum și alte multe din Macedonia, nu dispune absolutamente de nici o școală, și cu deosebire de o școală românească, unde românul se dezvoltă în elementul seu național, care este și mijlocul cel mai eficace, ca cineva să devină util și pașii și patriei sale, care îl nutrește.

Deci în aceea zi m'am dus la școala des de dimineață și am ocupat o pozițiune bună, ca așa să-mi pot da seamă de tot ce se va petrece. Mi s'a făcut o recepțiune admirabilă, cări românul este dotat naturalmente ca să fie ospitalier și primitor. Cred că a-și satisface pe lector deseriindu-i școala și ornamentul ei interior. În fața asistenței în partea de sus se găsea portretul M. S. Sultânului, cu o ghirlandă de flori, presărată cu panglici colorate. Înaintea scări se afla un tablou tricolor cu cuvintele: *bine ați venit*. Toate feres trile erau împodobite cu ramuri de pin. Pe amândoi părțile de, alături erau atârânte mai multe tablouri, testaamentul nou și vechiu și alte lucruri frumoase. Corpul profesoral examinatoriu era presidat de un delegat, care provoaca pe elevi după plac, fiind densi strănsi într'o cameră deosebită. După o lungă disertație pronunțată de dl Covatti în limba locală, atâcând indirect pe grecomanii, s'au inaugurat esamenale.

Răspunsurile a fost satisfăcătoare, toată lumea a rămas încântată. Ceea ce a impresionat publicul într'un grad foarte înalt, a fost mașinile, de care dispune liceul din Bitolia ca: Telegraful electric, mașina pneumatică, mașina electrică, pompele, sifoanele, etc., cu cari a făcut o mulțime de experiențe. Înșiși grecomanii, părăsind școala greacă, a venit să asiste la cea română, ca să admire lucrurile frumoase. Sala esamenelor era așa de plină, în cât eram în punctul de a fi asfociași. Mulți cu regret eșiau afară să respire un aer răcoritor.

Cât n'am fost surprins, când am văzut nește elevi de o vîrstă abia susceptibilă de instrucțiune serioasă, să spună lecția pe franțuzească, cu dificultate un străin i-ar fi distins de francezi. De asemenea esamenale în limbele turcă și germană, nu mai puțin a impresionat auditoriul. În resumat m'am mulțumit mult, și școalele române nu numai din Bitolia ci și de aiurea, înfloresc, grație activității necurmate a conducătorului.

S'a întemplat ca în aceeași zi să se facă și esamenale scoalelor grecești. În curiositatea mea, nu am lipsit d'a me duce. Unica mea intențiune era, ca să fac ca martor ocular o paralelă, între progresul scoalelor române și al celor grecești. Dar ce contrast. Cu cât primele înaintea în studii, cele d'aldoulea retrogradează. Totuși nu pot nega, că edificiul lor este magnific și că numărul elevilor este superior de acela al românilor. Voiu să știu numai, că la școalele grecești nu se învață de cât limba elenă în perfecție a traduce facil pe Omer, pe Plutarch, pe Demostene etc., etc., și numai puțin se ocupă cu celelalte ramuri ale științei.

Pe cât timp la școala română se predau toate științele prevăzute în programa liceelor, și mai multe limbi, conform trebuințelor, ca una ce e pur pedagogică, în cea greacă abia se predau câte 2 oare pe săptămână limba franceză și latină. Un elev din clasa I gimnasială greacă (echivalând cu a IV gimnasială română) chestionat fiind de directorul grec Samardji, ce însemnează „le poussez doit être puni?”

răspunde: *parisianul trebuie să fie pedepsit*. Iată cum grecii devin ridicoli în fața celorlalte națiuni civilizate. Iată cum părinții elevilor români, molipsiți de floarea panelenismului sufer ca copiii lor să-și piardă timpul lor prețios, spre a frecuenta școala fanariotă, nume care inspiră teroare acelor, cari îl pricep, unde se învață o limbă moartă și idei frivole de ale grecilor antici, cari departe de a le folosi, aduce efectele cele mai dezastruoase.

Dacă grecii, într'u cât i-am putut studia, nu se genează a spune pe față, că ei vreau ca elevii români să vorbească limba elenă în societate și în familii, augmentându-și astfel sfera grecescului; dacă silogurile din Atena nu crunță sume enorme de lire, ce varsă prin intermediul consulatelor, pentru întreținerea numeroaselor școli din toate unghiurile Macedoniei, până în cele din urmă state bulgare, ca *Lahji* cu 5-10 case; dacă în fine ei nu roșesc a spune ca mai curând ori mai târziu, trebuie ca cu ori-ce preț, aceste pănturi să se anească Greciei, de și Macedonia nici odată n'a fost supusă Greciei, dar aceasta din urmă a căzut sub jugul Macedoniei și romanilor; tot omul ce o judecă sănătoasă poate ghici, că scopurile grecilor sunt foarte politice, grecișând Macedonia, Epirul și Albania. În chimers trăsesc! — Dacă elementul român a rămas intact în timp de atâtea secolii și prin atâtea cataclisme, ce au trecut, cu cât mai mult el va fi neatacat de reacțiunile paneleniste, acum, când mereu se înființează școli române, grație bunilor patrioți?

Mi-e milă de desperații greci; în loc ca densi să se caute a ameliora starea Greciei, înființând acolo școale ca aici în Macedonia, se apucă de nește întreprinderi periculoase. Mi-e milă, d'ce, să nu o pățească, ca acel îndrăgănit, care aflându-se în mijlocul unei case incendiate, nu îngreiea a se smulge din flăcări, ci a stinge flacăra, a ars prin propria lui imbecilitate.

„Telegraphul”. Un călător.

Varietăți.

(M. S. monarchul nostru), după cum scriu foile vieneze, va avea în anul acesta, de sigur o întâlnire cu împăratul german. Timpul când se vor întâlni va sta statori mai târziu, locul de întâlnire e Gastein.

(Maj. Sa regele României) a aprobat planul întocmit de marele stat-major pentru manevrele, ce se vor face pe la finele lui August. Cu această ocaziune e vorba a se mobiliza de probă un corp de armată.

(Esamenul de calificățiune în învățătoresec.) Resultatul esamenului de calificățiune învățătoresec din anul acesta se poate privi în toată privitynă mulțămitoriu și judecând în general după impresiunile, ce a produs asupra ascultătorilor răspunsurile candidaților, credem, că foarte puțini vor fi respinși din partea comisiunei examinatoare. Cu deosebire în limba maghiară constatăm un progres, ce poate să mulțamească și pretensiunile cele mai exagerate. Numărul considerabil al candidaților, cari s'au prezentat și în anul acesta la depunerea esamenului, ne îndreptătesc să sperăm, că încăți va ani vom dispune de numărul recerut de învățători calificați.

(Stipendiu.) La societatea „Transilvania” din București, cu începutul lui Octombrie 1887 devine vacant stipendiul „Papii Ilarian” în sumă de 1600 lei în aur. Admiși la concurs sunt numai tinerii de dincoace de Carpați — Transilvania, Ungaria, Bucovina — cari se vor dedica pentru studii la vre-o academie comercială. Cererile se adresează în scris comitetului societății „Transilvania.” București, strada Plantelor 24 cel mult până la 25 August st. v și se vor însoți de actele următoare: Certificat de boțez. 2. Atestat, că a terminat liceul și că a depus

bacalauriatul (maturitatea) sau că a terminat o școală reală, ori comercială secundară. 3. Certificatul de papertate. 4. Să se îndatoreze a se conforma doriinței exprimate în art. 4 din statute, adică a-și aplica cunoscințele câștigate în partea locului și 5. Să-și ia îndatorirea, ca la terminul fixat să-și facă neapărat esamenele. Neîndeplinirea acestei îndatoriri atrage după sine pierderea stipendiului.

(Concursul fetelor frumoase.) Se știe, că de câți-va ani încoace în Budapesta la 8/20 August, dina sfântului Stefan, în onoarea primului rege maghiar — se serbează cu mare festivitate, ear venitul curat, ce înurege din tacele de intrare, se destinează pentru vre-un scop filantropic. În anul acesta venitul curat e destinat pentru păgubii prin foc și inundări. E interesant, că în programul festivităților din est an figrează un punct, concursul fetelor frumoase. Un asemenea concurs s'a ținut și în anul 1883 și se dice, că comitetul arangiator ar fi primit la 270 epistole anonime dela frumoșele Ungariei, prin care se provoacă, ca să aranjeze și în acest an un atare concurs. Comitetul deci a și emis un apel în obiectul acest, în care se anunță totodată, că concursul se va ține în 30 August dela 4-7 oare d. m. pe insula Lebedă (hatyú) în păduricea orașului, unde se arangiază aceste festivități și s'a pus 3 premii de același preț, cari se vor conferi celor 3 fete mai frumoase, ce vor putea câștiga simpatia tinerilor grofi din juru.

(Societatea pentru fond de teatru român.) Fiind în zilele trecute înfrunțată în o conferință inteligența română din Oravița, a hotărât, ca pentru anul acesta să invite acolo adunarea generală a societății pentru fond de teatru român.

Poetul Eminescu scrie „Răsboin” se află din și în și mai bine. Se poate dice, că e aproape de convalescența boalei sale. Încea slab de suferințele ce a avut să îndure, e nevoit a mai sta în pat câte-va zile. Nu mai presintă însă nici o turburare manifestă din partea sistemului nervos; rănilor dela picioare sunt vindecate, mănăncă c'apătit; răspunde la toate întrebările, întrebând chiar și gîrul conversațiilor și somnul îi este liniștit. Nu manifestă însă nici o dorință pentru nimic.

Teatru Teodorini din Craiova se va dărma, de oare ce vestita cântăreată, Elena Teodorini va ridica altul în loc cu sposesale sale. Se dice, că densa va cânta cea dintâiu, în noul teatru construit pe ruinele vechiului teatru, ridicat de tatal d'șoarei Teodorini.

(Mare emulațiune internațională pentru industrie știință și artă.) În 5 Maiu 1888 se va deschide în Brussela sub înaltul patronaj al Maj. Sale regelui Belgiei o emulațiune pentru industrie, știință și artă. Durata întreprinderii va fi de 6 luni. Conform concluziunilor din anul 1886 comitetul arangiatoriu s'a adresat la cei mai ilustri reprezentanți de tot soiul de industrie și s'a nuzit a face ușoară participarea în fie-care ram de industrie. Materialul solicit este îngrijit în cea mai esemplară ordine și espunătorilor se va trimite formula de primire „Desideratum”; ear la cas, când materialul s'ar strica, fără amănare se restituie o producțiune mai bună, fabricându-se altele, ce asigură o superioritate a producțiunii în piață. Pentru plăsele prezentate s'a hotărât sume mari de premii, în bani, diplome, medalii numai de aur, de argint ori apoi auriate, argintate și de bronz în sumă de 500,000. Vor fi cinzeci de departăminte, cuprindând fiecare un ram industrial. Obiectele trimise se vor așeza în mod

Înșuși soarele 'n splendore,
Sol trimis de s'ărbătoare,
E mai nou, mai splendid soare...
Taina este sevărsită!
Ascultă! lavra sfințită
Dice lumii pironită:
„Voi ce 'n viață ve luptați,
Voi ce raiul căutați
„Și nu mi e deschis, întrați!
„Eu sunt mâna mângâerii!
„Eu sunt balsamul durerii!
„Eu sunt cumpăna puterii!”
III.
Preoțimea toată afară
În vestiminte, în țeară,
Se înșiră acum pe scară.
Jos în curte oameni mii
Și neveste și copii
Se îndeasă 'n straturi vii,
Ca să vadă în lumină
Sus drept așa cea divină.
Pe a lor rege și regină!
Eată...! El în capul scării
Sta purtând odorul țării,
Pașul neatârării.
Ea pe fruntea sa domnească
Purtând în stema regească,
Ci marama țărănească!
Și pe boin frumos cu fală
Fata cea națională,
Ca o mantie regală!

„Ean priviți... strigă mulțimea
„Cum a înfrăți mărirea
„Și al ei tron cu țărănimea.
„E-a-i de noi... a noastră este!
„Parcă-i dina din poveste!
„Dic copile și neveste.
Și eu toate mii și sute,
În dorința lor perdute,
Ar vrea mâna-i s'o sărute.
Dar un semn regele face...
Și pe loc poporul 'n pace
Nemişcat, se 'nchină, tace.
Regele cu glasul tare
Îi grăesc de altare
Și de-a legei respectare,
În cuvinte cumpănite
Din tot sufletu-i pornite
Cu mărșă avânt rostite.
El și spune 'n graiu de rege:
„Că moșie, domn și lege
„Trebuie strins, ca să se lege!
„Că credința 'n Dumnezeu
„Pune sfântul seutul seu
„Între bine și între rău!
Ear pe când glasul-i tot crește,
Bolta sfântă 'l însojește
C'un răsnet, ce uimesce.
Și-ai zidirei porumbiei
Freamăt fac din clopotei,
C'a un sbor de îngerei,

„Și încetațam de-a mai plânge,
De-a mai dice: crunt me frânge
Zidul teu, care me strânge!
„Ați în locu-mi spre întărire
„Pentru falnică-ți zidire,
„O regină cu iubire,
„Pe altariu prinos depune
„Cartea sa, de rugăciune,
„Ce-o s'aducă zile bune,
„Toată scrisă, zugrăvită,
„Și de mâna Ei slăvită,
„Cu minuni împodobită.
„Aibă trauă că gândul seu!
„Eu cu pruncșorul meu
„Sbor în ceru la Dumnezeu!
„Astfelu umbrelă șoptiau
„La popor cu drag priviau,
„Ochi lor se 'nyeseliu
„Apoi tainic, cu sbor lin
„Disparut au în senin,
„Ca un vis, ca un suspin
„Ear în urmă-le, în soare,
„A rămas strălucitoare
„Lavra 'n veci neaportore
„Meseriașul român.”

internațional, după cum vor sosi. Această adunare de același soi de produse din toate țările dau un studiu interesant și te ușurează în judecată. Regimul din Belgia a câștigat mari favoruri pentru această emulare industrială, anume transport, vama etc.

* (Adânci bătrânețe.) În 17 Ianuarie a murit în Sibiel Maria Nicula Serețiu de 104 ani. — În 27 Ianuarie Maria lui Stan Ghițian din Seliște în vârstă de 100 de ani. — În 8 Februarie Maria Sibitea din Seliște în vârstă de 104 de ani.

* Un diamant în pânțele unui pește. *Curierul Statelor Unite*, scrie: în zilele acestea un oare care Giles Busby, neguțator de pește din Toledo, în apropiere de Chicago, a făcut o descoperire foarte ciudată.

Curățind un pește, a găsit în intestinele lui un foarte frumos inel de diamante, pe care era gravat pe dinăuntru inscripția: „J. A. B., Chicago, 1869.”

Oonestul neguțator a trimis numai decât inelul șefului de poliție din Chicago, care a și descoperit pe proprietara, d-na Julia A. Lennox, care a trimis neguțatorului un cec de 100 dolari.

D-na Lennox, al cărei nume de fată este Benelt, se logodi în 1869 cu d. Lennox. După doi ani, cu ocaziunea căsătoriei lor, d. Lennox cumpără acel inel cu prețul de 450 dolari și îl dă soției sale, care îl luă cu densa în călătoria de nuntă, ce făcură.

În cursul acestei călătorii, în momentul, când trecuă cu trenul riul st. Laurent, aproape de Montreal, țânșă femeie se spala în vagonul de toaletă și inelul îi căzu din deget și alunecă pe tubul de scurgerea apei.

Inelul a căzut de sigur în riul St. Laurent și a fost înghițit de peșce, în pânțele cărui el a fost găsit.

* („Gazeta Săteanului”) e numele unei reviste, de cunoștințe necesare, ce apare, în un chip foarte regulat de patru ani de zile, în R. Sarat, sub direcțiunea D lui C. C. Dăteulescu și care formează la finea fie cărui an un frumos volum bun de consultat în mai multe împrejurări.

Această revistă vedem, cu plăcere, că se îmbunătățește din ce în ce, atât prin variațiunea materiilor, ce publică și care emană dela o colaborațiune numeroasă și știutoare, cât și prin ilustrațiunile sale numeroase și artistice.

Astfel în anul acesta „Gazeta Săteanului” dă: 16 pagine de materie bine îngrijită și variată; o copertă; gravuri negre cu îmbelșugare lucrate în Paris cu multă acuratețe, reprezentând plante agricole și horticole, animale, vederi și instrumente industriale și agricole, gravuri de cunoștințe utile etc.; gravuri colorate în relief, lucrate în Berlin, reprezentând animale utile și stricătoare;

gravuri colorate de diferite plante pentru mica și marea cultură, lucrate în Paris;

heliografii în plante atașate la jurnal; photoglyptii (fotografii) lucrate inadins pentru „Gazeta Săteanului” de renumita casă din Paris „Lemercier” înfăcișând oamenii merițioși din țară, precum d'l P. S. Aurelian etc.

Această revistă, unică în felul ei în România, și cea mai artistică și bogat ilustrată din câte apar în Țară, ese de 2 ori pe lună, format broșură.

Aponamentul e numai 10 lei pe an.

Deși acest modest cost nu reprezintă nici valoarea fotografiilor, ce dă în acest an, dar fie care abonat odată cu trimiterea costului abonamentului poate cere unul din cele 3 premii ce trimite și oferă gratuit și care costă cel puțin 5 lei. Astfel că: *Abonamentul la „Gazeta Săteanului” nu costă nimic.*

Învităm pe cetitorii noștri a se abona la această merițioasă publicațiune scoasă cu atâta îngrijire de fondatorul ei dl C. C. Dăteulescu, sau dacă voesc a lua înainte cunoștință de această revistă, a cere un număr de probă, ce se va trimite franco ori cui'l va cere.

Loterie

Sâmbătă în 16 Iulie 1887.

Buda: **86 35 11 41 55**

Nr. 695—1887

[1820] 1—3

CONCURS.

La scoalele reuniunii fostilor grăniceri din regimentul I român sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățător dirigit la școala din Cugierin comitatul Hunedoarei, cu salariu anual de 350 fl. v. a., apoi cuartir și lemne de foc.

2. Postul de învățător dirigit la școala din Văștem, comitatul Sibiiului, cu salariu de 300 fl. din fondul școl. central, precum și cuartir și lemne de foc.

3. Postul de învățător secundar la școala din Jina, comitatul Sibiiului, cu emolumentele: 200 fl. v. a., din fondul școl. centr. cuartir și lemne după trebuință; și în fine

4. tot la Jina postul de învățător adjunct cu 180 fl. din fondul central, apoi cuartir și lemne de foc.

Reflecții la aceste posturi au să și substearnă suplicele instruite cu diploma de eualificațiune din studiile pedagogice și din limba maghiară, eventual și alte documente cel mult până în 10 August a. c. st. nou la: **Comitetul administrativ al fondului și scoalelor fostilor grăniceri din regimentul I rom. în Sibiiu.**

Nr. 177—886.

[1612] 4—5

CONCURS.

La scoalele medii române greco-orient. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de limba și literatura maghiară, ca studiu principal, și ca studii auxiliari, română și latină, la gimnasiu, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

2. un post de profesor pentru limba și literatura franceză, ca studiu principal, și ca studii auxiliari limba română, la scoalele comerciale și reale, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

3. un post de profesor secundar de muzică vocală pentru gimnasiu, școala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, cu care post este împreună și oficiul de instruire și conducător al corului bisericeii rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov;

4. un post de profesor secundar de gimnastică, pentru gimnasiu, școala comercială și reală, cu 16 oare și

pentru scoalele normale cu 4 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termin până la 15/27 August 1887.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforie școlară, instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religione greco-orientală;

b) că au purtare bună, atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenesci;

c) că sunt sănătoși de constituție;

d) că reflecții la postul de sub 1. au eualificațiunea prescrisă de legea de instrucțiune din anul 1883 Art de lege XXX. §. 29, 30, 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericeii confesionale române greco-orientale din arhidieceasa Transilvaniei; eară reflecții la postul de sub 2 se fi absolvat gimnasiul și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză;

e) reflecții la postul de sub 3. se producă testimoniul despre absolvarea cursului la vre-un conservatoriu de muzică, sau că posed cunoștințe temeinice de muzică vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub 4. vor documenta cu testimoniul de specialitate, capacitatea lor a instrui în gimnastică.

Emolumentele împreună cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub Nr. 1. și 2:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30 legea de instrucțiune din 1883), salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. cuincentualii de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori, și relut de cuartir de 130 fl., cu înaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensiuie conform statutului în vigoare

Postul de sub Nr. 3. este împreună cu salariu anual de 500 fl. dela școala, eară dela Biserica St. Nicolae cu salariu anual de 600 fl. și 50 fl. pentru Note.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreună un salariu anual de 480 fl. v. a.

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare ale institutului nostru.

Eforia scoalelor centrale române ort. răsăritene, Brașov.

I. Strevoiu,
v. președ.

Nr. 887

[1618] 2—3

CONCURS.

În conformitate cu cele dispuse prin ordinul consistorial din 28 Aprilie Nr. 2014 B. se scrie pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroh George Panța din Pianul de sus, ca parohiede clasa II-a la doilea concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt:

A treia parte din venitele parohiale, afară de cimiterul, carele se lasă întreg în folosința parohului până trăiesce.

Doritorii cari voesc a reflecta la acest post de capelan, și vor substerne petițiunile înstruite în înțelesul prescrierilor statutului organic și al regulamentului pentru parohii oficiului protopresbiteral până la terminul indicat. — Concurenților le stă în voie, ca sub durată concursului să se prezenteze în vre-o duminică s'au s'erbătoare poporului în biserica.

Sebeș, 29 Maiu, 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul protopresbiteral gr. or.
I. Tipeiu,
protopresbiter.

Nr. 488

[1619] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III Bărlad din pro-

topresbiteratul Bistriței se scrie prin aceasta concurs, cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman.”

Venitele parochiale sunt:

1. Casă parochială cu supra-edificatele economice necesari calculate în bani ca venit anual . . . fl. 10.—

2. Folosirea eclesiei parochiale constatatoare din 17 jugere 879⁰⁰ pământ arătoriu și fâneață calculată la an în . . . fl. 200.—

3. Dela 23 familii câte o merță mică de cucuruz sfărmat, compute în bani cu fl. 23.—

4. Dela 43 familii câte o și de lucr, computată cu 40 cr. fac . . . fl. 23.—

5. Venitele din epitrafir compute la an cu . . . fl. 50.—

Suma . . . fl. 306.—

Doritorii de a obține această parohie au a-și așterne suplicele lor, instruite conform legilor din vigoare în terminul sus indicat la sub-semnatul oficiu protopresbiteral în Borgo-Bistrița p. ul. Borgo-Pruud.

Oficiul protopresbiteral gr. or al tracului Bistriței în conțelegere cu comitetul parochial.

Borgo-Bistrița, 11 Iuniu, 1887.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Medicament

pentru

boala de fungie,

tuberculoasă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plămâni etc. prin

Ecshalatiune de gas (cu ajutoriul injecciunei rectale).

Necredutul, idealul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate eșptui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țară:

„Adeseori chiar după trei întrebunări a ecshalatiunei de gas cu ajutoriul injecciunei rectale pere: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe săptămână cu 1/2—1 kilogram. Pacientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obiștoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oră dela întrebunarea ecshalatiunei de gas, ise dă un indem pentru respirațiune. La întrebunarea mai departe a curei nu se mai repeșec atacurile.” Chiar și coardele vocale distrucate și plămâna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pacienți în ultimul stadiu al tuberculoșii s'au mântuit toți de tot prin mijlocirea injecciunei de gas.

Precum în cele mai mari spitaturi din lume, astfel și în **spitalul imperial reg. comun din Viena** află aparatul ecshalatiunei de gas cea mai mare întrebunare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalatiunei de gas (injecciunei-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebunării pentru medici; și pentru întrebunarea însași a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru **5 fl.** și **30 cr.** pentru pachetare, cu bani gata, sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu moleștează și nici nu strică.

[1583] 18—50